

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยในปัจจุบันประสบปัญหาหอบค้ำที่ส่งผลกระทบต่อความเจริญมั่นคงของชาติและความเป็นอยู่ของประชาชน วิธีหนึ่งที่จะสามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ก็คือ การศึกษา¹ เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือลดการเปลี่ยนแปลงในสังคม กล่าวคือ ถ้าต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงอันใดขึ้นในสังคม หนทางที่ดีที่สุดที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคือ การให้การศึกษาแก่ประชาชน² สิปปนนท์ เกตุทัต³ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาว่า

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน ยังไม่เคยมียุคใด ๆ ในประวัติศาสตร์ที่การศึกษามีความสำคัญถึงเพียงนี้ ในโลกซึ่งวางรากฐานอยู่บนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การศึกษาและการวิจัยเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศ ไม่เฉพาะแต่ในแง่ เศรษฐกิจและสังคม ในแง่ความเจริญทั่วไป ในแง่ความปลอดภัยของประเทศ แต่ที่สำคัญที่สุดอยู่ในแง่การผลิตคน ผลิตพลเมืองดี ผลิตกำลังคน ที่ไปทำงานในค้ำต่าง ๆ การผลิตนักบริหารและการผลิตนักคิด

¹เปลื้อง ณ นคร, "การศึกษาลวงเราหรือเปล่า," วิทยาสาร, 24 (มิถุนายน, 2516), 5.

²ประยูร ศรีประสาธน์, "วิเคราะห์รายงานวิจัยเกี่ยวกับการฝึกหัดครูในประเทศไทย ที่คณะผู้วิจัยชาวต่างประเทศเป็นผู้จัดทำ," วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ, 7 (กันยายน, 2515), 19-34.

³สิปปนนท์ เกตุทัต, "บทบาทของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาการศึกษา," ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2517), หน้า 1.

สายหยุด จำปาทอง และบุญถิ่น อัตถากร⁴ ได้กล่าวถึงการศึกษาว่า

... ความเจริญทั้งหลายไม่ว่าในทางการเมือง การทหาร การเศรษฐกิจและสังคม จะมั่นคงยืนยาวอยู่ได้ก็ต่อจากอวยชัยการศึกษา เป็นรากฐานให้มนุษย์มีความรู้ความสามารถและใฝ่ใญ่การอบรม ที่ถูกต้อง เหมาะสมแก่กาลสมัยและสิ่งแวดล้อมพร้อมด้วยยึดมั่น ในวัฒนธรรมของตน...

ดังนั้นการศึกษาจะมีคุณภาพดีและบังเกิดผลตามแนวทางที่วางไว้ก็ต้องอาศัย "ครู" เป็นกำลังสำคัญ⁵ เนื่องจากครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการจัดการศึกษาทุกระดับ การศึกษาจะบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่อยู่ที่ตัวครู ทั้งนี้ได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของครูดังนี้

ครูคือผู้นำในทางวิญญาณ หมายุความว่าเป็นแสงสว่างส่องทางแก่วิญญาณของสัตว์ในโลกใหญ่จักทางเดินไปสู่จุดหมายปลายทางที่พึงปรารถนา⁶

ครูเป็นผู้ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการโดยรอบด้านขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม เช่นเดียวกับวิญญาณ จะพึงมี⁷

⁴หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมการฝึกหัดครู, การผลิตครู (พระนคร: 2514), หน้า 1.

⁵บุญถิ่น อัตถากร และ รัตนา ตันบุญเต็ก, การเตรียมครู (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2513), หน้า 1.

⁶พุทธทาสภิกขุ, การศึกษาคืออะไร (พระนคร: โรงพิมพ์สมชายการพิมพ์, 2517), หน้า 110.

⁷คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, การปฏิรูปการศึกษา (พระนคร: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2518) หน้า 141.

... ครูตามแบบฉบับมักจะมีได้เป็นผู้ที่บริบูรณ์ด้วยทรัพย์ ด้วยยศศักดิ์ อำนาจและอิทธิพลนัก หากแต่บริบูรณ์ด้วยสมบัติทางคุณธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ สุจริต ความเมตตาปรานี ความเสียสละ ซึ่งเป็นเหตุทำให้สามารถผูกพันจิตใจผู้เป็นศิษย์ให้รักใคร่ไวใจ และเคารพเชื่อฟังใคร่แนบแน่นและสามารถที่จะส่งสอนผู้ช่วยทอดทิ้งวิชาความรู้ ทั้งจิตใจและมูรยาทที่ดีแก่ศิษย์ได้พร้อมมูล ทำให้ศิษย์มีความฉลาด รอบรู้ มีความนอบนอม...⁸

ครูเป็นตัวอย่างสำคัญที่จะเกื้อหนุนให้การศึกษาบรรลุผลตามเป้าหมาย ถ้าครูบกพร่องไป แม้วางคประกอบอื่นจะดีสักเพียงใดก็ตาม การจัดการศึกษากลมเหลวอย่างแน่นอน⁹

ครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากที่สุด หลักสูตร รายวิชาหรือหลักเกณฑ์ใด ๆ จะไร้ความหมาย ถ้าครูไม่สามารถนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้ได้อย่างใดผลก็ในทองเรียน¹⁰

การจัดการศึกษาเท่าที่ผ่านมา ปรากฏว่าผลผลิตของการศึกษาโดยเฉพาะระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานและถือว่ามีสำคัญมากระดับหนึ่งนั้น นักเรียนจำนวนมากไม่มีคุณภาพ ดังที่มีการกล่าวถึงความล้มเหลวของการประถมศึกษาในปัจจุบันว่า นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อ่านหนังสือไม่ออกและเขียนหนังสือไม่ได้ จากผลการวิจัยของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ¹¹ พบว่าในปี พ.ศ. 2512 นักเรียนที่เรียน

⁸สายปัญญาสมาคม, พระมหากษัตริย์คุณ (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518), หน้า 98.

⁹ฝ่ายโครงการวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, ลักษณะของครูที่สังคมต้องการ (พระนคร: โรงพิมพ์สามมิตร, 2518), หน้า 1.

¹⁰นาฏเจลิยว สุมาวงศ์ และคณะ, เอกสารประกอบการเรียนระเบียบวิธีสอน (พระนคร: โรงพิมพ์ของสมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2519), หน้า 9.

¹¹กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, รายงานการวิจัยเรื่องสภาพการรู้หนังสือของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (พระนคร: 2512), หน้า 38.

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปแล้ว อ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้มีจำนวนถึงร้อยละ 33 นอกจากนี้ในแต่ละปียังมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่สอบตกซ้ำชั้น และต้องออกจากโรงเรียนกลางคันจำนวนมาก ในปี พ.ศ. 2514 มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 สอบตกซ้ำชั้นทั้งประเทศ รวม 750,885 คน¹² จากความล้มเหลวของการศึกษาดังกล่าวแล้ว ทำให้รัฐปรับปรุงการศึกษามากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้จะมีนโยบายส่งเสริมการศึกษาอย่างจริงจัง มีงบประมาณมากพอ มีปรัชญาการศึกษาที่เหมาะสมและแก้ไขหลักสูตรให้ใกล้เคียงชีวิตจริง ถ้าครูไม่มีสมรรถภาพในการสอน ผลการจัดการศึกษาก็จะไม่บรรลุเป้าหมาย ดังที่คณบดีของหลักสูตรบริหารโรงเรียนคานวิชาการ¹³ เขียนว่า "ผลการเรียนการสอนจะดีมากน้อยเพียงไรหาใช่อยู่ที่ปรัชญาการศึกษา หลักสูตรหรือวิธีสอนของครูไม่ แต่ขึ้นอยู่กับ "ตัวครูเอง" เป็นประการสำคัญ" ดังนั้นจากความคิดที่ว่า "ใครก็เป็นครูได้" นั้นเห็นจะไม่ถูกต้อง เพราะคนที่จะเป็นครูที่แท้จริงได้จะต้องได้รับการฝึกฝนอบรมทักษะเบื้องต้นของการเป็นครู และได้รับการสร้างเสริมหาความรู้ลึกในอาชีพครูไว้เป็นอันดีแล้ว¹⁴ สุภรณ์ ศรีพหล¹⁵ ได้กล่าวถึงครูชั้นอาชีพไว้ว่า "นอกจากจะมีความรู้และสามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่นได้แล้ว ยังต้องมีทักษะ (Skills) ต่าง ๆ คือ ทักษะในการถ่ายทอดความรู้และถือว่าเป็นทักษะทางวิชาชีพ (Professional skills)

¹²กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, รายงานประจำปี 2518 (พระนคร: 2514), หน้า 134.

¹³กรมการฝึกหัดครู, หลักสูตรบริหารโรงเรียนคานวิชาการ (พระนคร: 2515), หน้า 106.

¹⁴วรวิทย์ วสินสรการ, ข้อเสนอแนะบางประการสำหรับครูที่ดี (พระนคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2517), หน้า 43.

¹⁵สุภรณ์ ศรีพหล, "การผลิตครูชั้นอาชีพ," วารสารการศึกษาแห่งชาติ, 7 (กันยายน, 2515), 10.

ซึ่งจะได้มาช่วยการศึกษา ผิดแผน อบรม ไม่ใช่เกิดขึ้นมาเอง มีทักษะในการที่จะแสวงหาความรู้ และมีทักษะในการนำความรู้ นั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมได้อีกด้วย" หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาศึกษา¹⁶ ได้วางจุดมุ่งหมายซึ่งอาจจะถือเป็นเกณฑ์สำหรับการผลิตครู ดังนี้

1. ให้มีความรู้และความเข้าใจในวิชาการศึกษาศึกษาสำหรับครูในชั้นประถมศึกษา
2. ให้มีทักษะในการสอน
3. ให้มีความสามารถที่จะนำหลักการ วิธีการ และกลวิธีต่าง ๆ ในการเรียนการสอนไปใช้ปฏิบัติในโรงเรียนประถมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี สมรรถภาพในการเป็นครูและปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ

ในปัจจุบันสถาบันฝึกหัดครู ได้เร่งผลิตครูเพื่อสนองความต้องการของสังคมโดยเน้นทางด้านปริมาณและไม่คำนึงถึงคุณภาพ จนมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่าครูที่สำเร็จจากสถาบันฝึกหัดครูไม่มีความสามารถในการสอน ไม่สามารถนำทฤษฎีที่เรียนรู้ไปปฏิบัติได้ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ¹⁷ ได้กล่าวถึงการผลิตครูว่า "เป้าหมายของการฝึกหัดครูยังไม่แจ่มชัด เช่น บอกว่าพยายามผลิตครูให้พอเพียงแก่ความต้องการของประชาชน ประชาชนต้องการแค่ไหนก็ไม่ทราบ ส่วนคุณภาพก็ไม่เคยกำหนดมาตรฐานว่า ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรมีความสามารถเพียงไร แค่นั้น ครูชั้นอื่น ๆ ควรมีความสามารถอย่างไร..." สายชู¹⁸ ได้กล่าววิจารณ์

¹⁶กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาศึกษา (พ.ร.บ. 2518), หน้า 1.

¹⁷ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, "ปัญหาการจัดฝึกหัดครูในประเทศไทย," อาจารย์สาร, 5 (กรกฎาคม-กันยายน, 2514), 9.

¹⁸สายชู (นามแฝง), "อาณาจักรของการฝึกหัดครู," วิทยาศาสตร์, (กันยายน, 2515), 9.

การผลิตครูว่า "การฝึกหัดครูผลิตครูออกมามากเพื่อช่วยเด็กที่จบ มศ.3 ไม่มีที่เรียนใช้ไหม? เด็กเหล่านี้จบออกไปแล้วจะมีงานทำหรือไม่? คุณภาพจะเป็นอย่างไร?" สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความบกพร่องและผิดพลาดในการผลิตครู ทำให้ส่งผลกระทบต่อจนถึงคุณภาพของการศึกษา ยิ่งกว่านั้นครูประถมศึกษาของประเทศไทยซึ่งกระจายอยู่ทั่วประเทศ จบการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครูต่าง ๆ กัน แต่ละสถาบันต่างก็มีปรัชญาและจุดมุ่งหมายไม่เหมือนกัน ครูที่จบจากสถาบันฝึกหัดครูเหล่านี้ ย่อมมีพื้นฐานประสบการณ์และคุณลักษณะแตกต่างกัน รวมทั้งความเข้าใจและทักษะในการปฏิบัติงานด้านการสอนต่างกัน อาจจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นในโรงเรียนได้ เพราะยังไม่มีข้อกำหนดขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของงานให้แน่นอนชัดเจน และครูก็คิดว่าสิ่งที่ปฏิบัติกันเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเพียงพอ สิ่งที่ถูกกล่าวมาแล้วอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติงานของครูไม่ใคร่กับมาตรฐาน และทำให้คุณภาพของการศึกษาประสพความล้มเหลว นอกจากนั้นได้มีเอกสารและผลงานวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่ดีไว้เป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการวิเคราะห์และกำหนดขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของการสอนระดับประถมศึกษาในประเทศไทย

จากมูลเหตุและปัญหาดังกล่าว แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการกำหนดขอบเขตหน้าที่และงานของครูประถมศึกษา จึงได้จัดทำโครงการวิจัยเรื่อง ขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษา ขึ้นโดยได้รับความสนับสนุนจากองค์การยูนิเซฟ (UNICEF) ผู้วิจัยมีความสนใจจึงได้เข้าร่วมวิจัยส่วนหนึ่งของโครงการนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษา
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำการ และนักศึกษาวิทยาลัยครูในจังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษาในต่าง ๆ ต่อไปนี้

- หมวด ก. ความรู้ของครู แบ่งออกเป็น
1. ความรู้วิชาสามัญ
 2. ความรู้วิชาครู
- หมวด ข. ทักษะในการสอนของครู
- หมวด ค. ทศนคติของครู
- หมวด ง. หน้าที่และงานของครู

สมมุติฐานในการวิจัย

ครูประจำการ และนักศึกษาวิทยาลัยครูในจังหวัดราชบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบเขต หน้าที่ และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษาเหมือนกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษา ที่นำมาศึกษาค้นคว้า มี 4 หมวด คือ หมวด ก. ความรู้ของครู ซึ่งประกอบด้วยความรู้วิชาสามัญ และความรู้วิชาครู หมวด ข. ทักษะในการสอนของครู หมวด ค. ทศนคติของครู หมวด ง. หน้าที่และงานของครู
2. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูประจำการจำนวน 250 คน จำกัดขอบเขตอยู่ในจังหวัดราชบุรี ซึ่งประกอบด้วย 8 อำเภอ กับ 1 กิ่งอำเภอ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยครูจำนวน 500 คน เป็นนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 1, 2 ของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี และเคยทำการฝึกสอนมาแล้ว
3. ศึกษาความคิดเห็นของตัวอย่างประชากรโดยไม่คำนึงถึงเพศ อายุ ประสบการณ์ วุฒิการศึกษา และสภาพแวดล้อมทางสังคม

ข้อตกลงเบื้องต้น

ความคิดเห็นของครูประจำการ และนักศึกษาวิทยาลัยครูในจังหวัดราชบุรีที่ตอบแบบสอบถามนั้น ตอบตามความจริงใจทุกประการ

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

1. ครูประจำการที่สอนในชั้นประถมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีทั้งครูในชั้นประถมศึกษาตอนต้น และชั้นประถมศึกษาตอนปลายซึ่งมีวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ สภาพแวดล้อมทางสังคม และวิชาที่สอนแตกต่างกัน จึงอาจทำให้มีผลกระทบกระเทือนต่อการแสดงความคิดเห็น

2. นักศึกษาวิทยาลัยครูผู้ตอบแบบสอบถาม มีทั้งนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาและระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ซึ่งมีประสบการณ์การฝึกสอนในช่วงเวลาต่างกัน จึงอาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการแสดงความคิดเห็น

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ช่วยให้ครู สถาบันฝึกหัดครู และบุคคลทั่วไปได้เข้าใจขอบเขตและหน้าที่ของครูที่ค
2. เป็นแนวทางให้สถาบันฝึกหัดครูได้มองเห็นถึงลักษณะที่พึงประสงค์ของครูประถมศึกษา เพื่อที่จะผลิตครูประถมศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางในการอบรมและคัดเลือกครูประถมศึกษา เข้าทำงานในสถาบันต่าง ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และลักษณะของครูที่ค
2. จัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่และเขียนเป็นรายการขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษาซึ่งกำหนดไว้ชั่วคราว
3. สร้างจุดมุ่งหมายเฉพาะของแบบสอบถามแต่ละข้อโดยอาศัยรายการขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษาซึ่งกำหนดไว้ชั่วคราว
4. สร้างแบบสอบถามครูประจำการและนักศึกษาวิทยาลัยครูฉบับชั่วคราว โดยใช้จุดมุ่งหมายเฉพาะของแบบสอบถามเป็นแนวทาง

5. นำแบบสอบถามฉบับชั่วคราวไปทดลองใช้กับครูประจำการในจังหวัดพระนคร ศรีอยุธยา จำนวน 15 คน และนักศึกษาวิทยาลัยครูพระนคร ศรีอยุธยา จำนวน 15 คน
6. วิเคราะห์แบบสอบถามและนำมาปรับปรุงเป็นฉบับสมบูรณ์
7. สํารวจจำนวนโรงเรียนประถมศึกษาและครูประถมศึกษาทุกสังกัดในจังหวัดราชบุรี และนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นครูประจำการในจังหวัดราชบุรี จำนวน 250 คน และนักศึกษาวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี จำนวน 500 คน
8. รวบรวมแบบสอบถามเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ (Frequency) ของจำนวนคนที่ตอบ แล้วคิดเป็นร้อยละ (Percent) หาค่าเฉลี่ย (Mean) และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูประจำการกับนักศึกษาวิทยาลัยครู โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (z-test) และทดสอบค่าไคสแควร์ (chi-square)
9. ประมวลผลคนพบจากการวิเคราะห์ข้อมูล และเสนอแนะ

คำจำกัดความ

1. ความคิดเห็น หมายถึงความเชื่อ ความคิดหรือการลงความเห็นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่¹⁹ ในที่นี้หมายถึงความคิดเห็นที่ได้แสดงออกในการตอบแบบสอบถาม
2. ครูประจำการและครูประถมศึกษา หมายถึงผู้ที่สอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาทุกสังกัด ที่มีชั้นเรียนตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1-4 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-7 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-7 โดยได้รับเงินเดือนเป็นค่าตอบแทน
3. นักศึกษาวิทยาลัยครู หมายถึงผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงในวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี และต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกสอนในระดับชั้นประถมศึกษามาแล้ว

¹⁹ Carter V. Good, Dictionary of Education (New York: McGraw-Hill Book Company, 1973), p. 399.

4. ขอบเขตหน้าที่ หมายถึงปริมาณของหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้สำหรับบุคคลในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง

5. เกณฑ์มาตรฐาน หมายถึงมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินคุณลักษณะบางอย่างที่ต้องการ

6. ขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐาน หมายถึงปริมาณของหน้าที่และมาตรฐานที่ใช้เป็นเครื่องแสดงถึงคุณภาพของครู ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 หมวดคือ หมวด ก. ความรู้ของครู แบ่งเป็นความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาครู หมวด ข. ทักษะในการสอนของครู หมวด ค. ทัศนคติของครู และหมวด ง. หน้าที่และงานของครู

คุรุญัตถยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย